

Moje wspomnienia z przebyć w Rosji

10447

13 kwietnia wywieziono nas do Rosji 10447

W nocy przyjechali enkawidziści i kasali
zbierały się. Powiedzieli nam że wysiedlają

nas do innego miejsca dlatego że Białystok
jest wojennym miastem i cywilom nie można

Załadowano nas na auto i zawieźli do stacji
Gara wlaśutowaliśmy się do towarowych wagonów

Pociągiem tym dojechaliśmy do granicy. Na
granicy była przesadka na pociąg ruski
dlatego że ruskie tory były o wiele szersze
oole naszych. Nie dawano nam trzy dni

woły. Jeste tylko dwa nasz oali i to tylko
było w nocy. Wypuszczono nas tylko raz
i to w takim miejscu gdzie z jednej
strony był rów z wodą a z drugiej
niepuszczane wojsko. W wagonie jechaliśmy
cały miesiąc. Poż mokromie przyjechaliśmy

10447

do miasta Pawłodaru. Tam nas ulokowano za wysokim płotem, gdzie przezwaliśmy. W rano rozwozono nas po sowchozach. Mnie zanieśli do sowchozu położonego 0,12 km od miasta. Tam całe szesć miesięcy mieszkaliśmy pod gólym niebem. Ganiano nas do pracy a za to nic nie płaciły. Co dzień wieczorem była wspólna modlitwa nawet przychodzący rosyjanie. Ja tam pracowałem na ogrodach. Dwa razy w tygodniu chodziłem do miasta i leczyłem się. Jesienią ta manusia wystarała się o pracę w pracowni krawieckiej, i przez to dostaliśmy się do miasta. Ja z bratem chodziliśmy do szkoły. Jak wybuchła wojna rosko-niemiecka wszystkich Polaków wywieziono na kolchozy, wśród których Irtysz.

10447

Ja popadłem do sowchozu 360 km od Pawłodaru. Tam pracowałem ciężko na cegielni. Grzeba było nakopane gliny, manosie wody, zamiesić nogami i wyjście na pierzech. Tam stała manusia i robiła cegły. Przy cegłach był marny zarobek. Za cegły placili $3\frac{1}{2}$ kop. Gdy ogłoszono amnestię pojechaliśmy na południe. Po drodze mieliśmy wiele przygód. Jechaliśmy statkiem, a potem koleją aż do miasteczka Karszy. Tam brata oddaliśmy do szpitala bo był chory na tyfus brzuszny i plamisty razem. Tam mieszkaliśmy aż do chwili wyjazdu do Persji.

Jurgielewicz Witold Małgorz. K.L. Y.I.B.
Bakoła et al.